

ΑΝΑΦΟΡΑ : προς την Υπουργό Παιδείας, Δια Βίου
Μαθημάτων & Θρησκευμάτων

ΑΠΟ : Εκπαιδευτικοί Δραματικής Τέχνης.

Αθήνα, 23/04/10

ΠΡΟΣ : κα Νάντια Γιαννακοπούλου, Βουλευτή Μεσσηνίας ΠΑ.ΣΟ.Κ.

ΝΑΝΤΙΑ ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

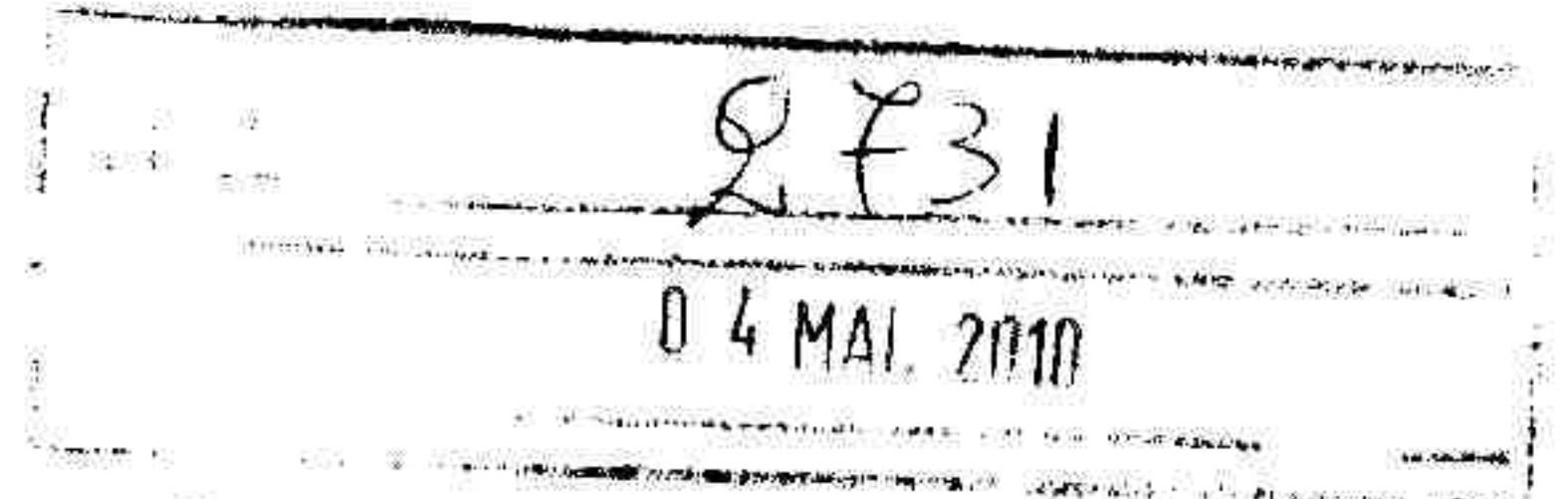
Βουλευτής ΠΑΣΟΚ

ΝΟΜΟΥ ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ

Αθήνα 15/11/2009

ΘΕΜΑ : « Εκπαιδευτικός κλάδος ΠΕ 18.41 ΔΡΑΜΑΤΙΚΗΣ ΤΕΧΝΗΣ ».

Κυρία Γιαννακοπούλου,

Σας αποστέλλουμε τη παρούσα επιστολή προκειμένου να αιτηθούμε την αρωγή σας στα προβλήματα τα οποία αντιμετωπίζει ο κλάδος μας ΠΕ 18.41 Δραματικής Τέχνης αλλά και προκειμένου να σας εκφράσουμε τον έντονο προβληματισμό μας σχετικά με τον τρόπο που αντιμετωπίζει το Υπουργείο Παιδείας εδώ και μία δεκαετία τον εκπαιδευτικό μας κλάδο (ο οποίος ορίζει την απασχόληση του κλάδου των Ηθοποιών στην εκπαίδευση).

Το 2001, με την υπ. αρ. Δ2/13934/12-02-2001 ΥΑ ΦΕΚ 204Β, συστάθηκε ως αυτοτελής ειδικότητα εκπαιδευτικού προσωπικού της Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης εντός του κλάδου ΠΕ 18, η ειδικότητα ΠΕ 18.41 Δραματικής Τέχνης.

Ως τυπικά προσόντα διορισμού στον εν λόγω κλάδο ορίζονται το πτυχίο Τεχνολογικού Εκπαιδευτικού Ιδρύματος αντίστοιχης ειδικότητας ή ισότιμων αναγνωρισμένων σχολών Δραματικής Τέχνης της ημεδαπής και πιστοποιητικό Παιδαγωγικής και Διδακτικής Επάρκειας.

Οι Σχολές Δραματικής Τέχνης που λειτουργούν στην Ελλάδα σύμφωνα με το Ν.1158/1981 και το Π.Δ. 370/1983 ανήκουν στην ΤΡΙΤΗ ΒΑΘΜΙΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ και είναι Ισότιμες με τα Τ.Ε.Ι. Η ισοτιμία των πτυχίων των Σχολών Δραματικής Τέχνης με τα Τ.Ε.Ι. προκύπτει από την ΚΥΑ Ε5/3191/14-7-1990 (ΦΕΚ 466/23-7-1990/τ.Β'). Ο Νόμος 1158/81, μεταξύ άλλων, κατοχυρώνει στους Διπλωματούχους των Ανώτερων Σχολών Καλλιτεχνικής Εκπαίδευσης το Επαγγελματικό Δικαίωμα της Διδασκαλίας στα σχολεία της Μέσης Εκπαίδευσης και στις Σχολές Τριτοβάθμιας Εκπαίδευσης.

Στους εκπαιδευτικούς του κλάδου ΠΕ 18.41 παρέχεται από το νόμο το δικαίωμα εισαγωγής στην ΑΣΠΑΙΤΕ ως πτυχιούχοι Τριτοβάθμιας Εκπαίδευσης προκειμένου να λάβουν Παιδαγωγική και Διδακτική Επάρκεια.

A. Ισχύουσες συνθήκες απασχόλησης :

Οι εκπαιδευτικοί του κλάδου μας απασχολούνται στην εκπαίδευση από τα μέσα της δεκαετίας του '90, δέκα χρόνια δηλαδή προτού συσταθεί ο κλάδος μας, αλλά παρόλο που έχουν ήδη παρέλθει σχεδόν δύο δεκαετίες δεν έχει γίνει καμία προσπάθεια για τη βελτίωση των συνθηκών απασχόλησης και δεν έχει παρθεί καμία απόφαση που να προσφέρει ευκαιρίες εξέλιξης στους εκπαιδευτικούς του κλάδου, όπως συμβαίνει σε άλλους κλάδους, αλλά αντίθετα βρισκόμαστε διαρκώς στο περιθώριο και καλούμαστε να αντιμετωπίζουμε ολοένα και νέα προβλήματα.

Οι εκπαιδευτικοί του κλάδου ΠΕ 18.41 ΔΡΑΜΑΤΙΚΗΣ ΤΕΧΝΗΣ απασχολούνται μόνο ως ωρομίσθιοι και μόνο στο πρόγραμμα του Ολοήμερου Δημοτικού Σχολείου διδάσκοντας από κοινού με τον κλάδο ΠΕ32 – ΘΕΑΤΡΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ (ΘΕΑΤΡΟΛΟΓΟΙ), το προαιρετικό μάθημα της **ΘΕΑΤΡΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ σε ποσοστό 30% επί των προσλήψεων.**

Η απασχόληση αυτή αντιστοιχεί σε 12 ώρες διδασκαλίας εβδομαδιαίως (στην καλύτερη περίπτωση) και σε περισσότερα από – 3 – Δημ. Σχολεία. Αυτό σημαίνει ότι οι εκπαιδευτικοί του κλάδου μας έχουν ως μόνη δυνατότητα να εργάζονται υπό τις άθλιες συνθήκες της ωρομίσθιας απασχόλησης.

Προκειμένου δε για να διοριστεί ο οιοσδήποτε θα πρέπει να εργαστεί ως ωρομίσθιος τουλάχιστον για μία 10ετία μια και οι ελάχιστες ώρες εργασίας οι οποίες προσφέρονται δεν ευνοούν να συγκεντρωθεί η προαπαιτούμενη για τον διορισμό προϋπηρεσία σε λιγότερο από το παραπάνω χρονικό διάστημα και επίσης με απολαβές τέτοιες οι οποίες δεν επιτρέπουν την αξιοπρεπή επιβίωση μας αφού ανέρχονται περίπου στα 350 ευρώ μηνιαίως και επιπλέον καταβάλλονται με καθυστέρηση μηνών.

Ο κλάδος ΠΕ 18.41 Δραματικής Τέχνης αποτελεί σήμερα το μόνο κλάδο του οποίου οι εκπαιδευτικοί προσλαμβάνονται αποκλειστικά και μόνο στα ολοήμερα ως ωρομίσθιοι, ΠΟΤΕ και σε καμία βαθμίδα ως αναπληρωτές αλλά και τον μόνο κλάδο για τον οποίο μέχρι σήμερα ΔΕΝ έχει γίνει καμία πρόβλεψη για οργανικές θέσεις.

B. Η Πρόταξη του κλάδου ΠΕ 32 και οι συνέπειες της :

Σαν να μην είναι αρκετό το γεγονός ότι δεν υπάρχουν ευκαιρίες απασχόλησης και εξέλιξης για το κλάδος μας και ότι προκειμένου να διοριστούμε θα πρέπει να υπομένουμε την «ομηρία» της ωρομίσθιας υποαπασχόλησης για ΔΕΚΑ ολόκληρα ΧΡΟΝΙΑ, όλα αυτά τα χρόνια που υπηρετούμε στην Εκπαίδευση, πρέπει διαρκώς να διεκδικούμε τα αυτονόητα και να αγωνιζόμαστε για να διασφαλίζουμε το αυτονόητο δικαίωμα μας να διδάσκουμε το αντικείμενο μας, τη **Θεατρική Τέχνη**, δικαίωμα το οποίο όμως δυστυχώς παρέχεται με ιδιαίτερη ευκολία από το Υπουργείο Παιδείας σε άλλους κλάδους όπως των Θεατρολόγων μολονότι το πλαίσιο σπουδών τους δεν αφορά στη Θεατρική Τέχνη αλλά στη θεωρία και στην ιστορία της.

Είμαστε δυστυχώς αναγκασμένοι να βιώνουμε ουσιαστικά την απαξίωση του κλάδου μας παρακολουθώντας, παρά τις όποιες παρεμβάσεις μας, να μας αποστερούν το δικαίωμα της διδασκαλίας της Τέχνης μας καθώς και κάθε ευκαιρία εξέλιξης τοποθετώντας στη θέση μας εκπαιδευτικούς οι οποίοι ούτε σχέση έχουν με την Τέχνη του Θεάτρου, ούτε διαθέτουν τη γνώση και την εμπειρία των Ηθοποιών – εκπαιδευτικών του δικού μας κλάδου και φυσικά δεν ανταποκρίνονται στις απαιτήσεις του μαθήματος.

Τόσα χρόνια που καλούμαστε να διδάσκουμε στα ολόήμερα δημοτικά σχολεία το προαιρετικό μάθημα της θεατρικής αγωγής από κοινού με τους εκπαιδευτικούς του κλάδου ΠΕ 32 Θεατρικών Σπουδών (Θεατρολόγοι), είμαστε αναγκασμένοι να βιώνουμε κάθε χρόνο αυτή την απαξίωση καθώς και την αβεβαιότητα για το αν εντέλει θα προσληφθούμε έστω και ως ωρομίσθιοι, τη στιγμή κατά την οποία αποτελούμε το μοναδικό κλάδο που φέρει τα ουσιαστικά και τα τυπικά προσόντα για τη διδασκαλία του. Καλούμαστε, επίσης, να αντιμετωπίζουμε κατά τις προσλήψεις τον ανταγωνισμό του κλάδου ΠΕ 32 Θεατρικών Σπουδών, έναν ανταγωνισμό τον οποίο θεωρούμε ότι καλλιεργεί και το Υπουργείο Παιδείας, αφενός με τους άστοχους χειρισμούς του και αφετέρου εξ' αιτίας του γεγονότος ότι δεν προβαίνει στις ρυθμίσεις ή τις αποφάσεις εκείνες η οποίες θα διασφαλίσουν τα δικαιώματα του κλάδου μας.

Στο παρελθόν ο κλάδος μας υπέστη σοβαρές ζημιές από τους λάθος χειρισμούς του Υπουργείου.

Συγκεκριμένα, από το 2003 και έως το 2008, κατά τις προσλήψεις στις θέσεις ωρομισθίων για το αντικείμενο της θεατρικής αγωγής στα ολόήμερα, πραγματοποιούνταν μία άνιση μεταχείριση ανάμεσα στους εκπαιδευτικούς του κλάδου μας ΠΕ 18.41 ΔΡΑΜΑΤΙΚΗΣ ΤΕΧΝΗΣ και τους εκπαιδευτικούς του κλάδου ΠΕ 32 ΘΕΑΤΡΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ (θεατρολόγους) οι οποίοι προηγούνταν του δικού μας κλάδου, αυθαίρετα και δίχως να προβλέπεται νομικά. Αυτή η πρόταξη των Θεατρολόγων στέρησε σε όλους εμάς τους ωρομισθίους εκπαιδευτικούς του κλάδου ΠΕ 18.41 Δραματικής Τέχνης το δικαίωμά μας στην εργασία, μόρια προϋπηρεσίας και σε αρκετές περιπτώσεις και το διορισμό.

Τα χρόνια κατά τα οποία ίσχυσε η πρόταξη αυτή δεν μπορούσαμε να αναλάβουμε υπηρεσία, αφού απαραίτητη προϋπόθεση ήταν η πρόσληψη όλων των Θεατρολόγων, ακόμη και αυτών χωρίς προϋπηρεσία, έναντι όλων ημών, οι περισσότεροι εκ των οποίων είχαμε πολύ περισσότερα χρόνια προϋπηρεσίας. Παρ' όλα αυτά δεν εργαζόμασταν και οι θέσεις μας δίδονταν στους νέους απόφοιτους των Σχολών Θεατρολογίας με μηδέν μόρια προϋπηρεσίας. Συνέπεια όλου αυτού ήταν ο αποκλεισμός μας από την εκπαίδευση ή η αναγκαστική επιλογή προκειμένου να εργαστούμε να υπηρετούμε σε περιοχές μακριά από τον τόπο διαμονής μας, όπου δηλαδή δεν υπήρχε διαθέσιμος Θεατρολόγος. Σε περίπτωση που επιλέγαμε τη δεύτερη αναγκαστική επιλογή εξαντλούμασταν οικονομικά και ψυχικά. Τελικά, οι περισσότεροι από εμάς βρεθήκαμε για μία πενταετία εκτός υπηρεσίας με τα εξής αποτελέσματα: α) να είμαστε άνεργοι β) να χάνουμε μόρια προϋπηρεσίας και γ) ο κλάδος μας να υφίσταται μόνο στα χαρτιά !!!

Κατά τις προσλήψεις 2008 -2009 και έπειτα από χρόνιους αγώνες το Υπουργείο προχώρησε στην αποκατάσταση της αδικίας που δέχονταν ο κλάδος μας

ρυθμίζοντας το θέμα των προσλήψεων για το μάθημα της θεατρικής Αγωγής στα ολοήμερα σχολεία προσλαμβάνοντας εκπαιδευτικούς και από τους δύο κλάδους ως εξής : σε ποσοστό 70% εκπαιδευτικοί του κλάδου ΠΕ 32 Θεατρικών Σπουδών και σε ποσοστό 30% εκπαιδευτικοί του κλάδου ΠΕ 18.41 Δραματικής Τέχνης.

Η ρύθμιση αυτή η οποία εφαρμόζεται εδώ και χρόνια για άλλους κλάδους ΑΕΙ και ΤΕΙ που διδάσκουν κοινό αντικείμενο, θεωρούμε ότι ναι μεν αποκατέστησε προσωρινά τον κλάδο μας αλλά ότι δεν τον κατοχυρώνει διότι όπως όλοι γνωρίζουν οι εγκύκλιοι είναι δυνατόν να τροποποιηθούν ανά πάσα χρονική στιγμή. Σε περίπτωση που το μέτρο της ποσόστωσης τροποποιηθεί ή ανακληθεί όπως επιθυμεί ο κλάδος ΠΕ 32 Θεατρικών Σπουδών (για το λόγο αυτό έχει άλλωστε προσφύγει στο Συμβούλιο της Επικρατείας) και στο μέλλον επανέλθει η αυθαίρετη πρόταξη του όλοι οι εκπαιδευτικοί του κλάδου μας θα βρεθούν και πάλι εκτός υπηρεσίας και άνεργοι. Προς αποφυγή τέτοιου ενδεχόμενου αιτηθήκαμε επανειλημμένως στο Υπουργείο την καθιέρωση του μέτρου της ποσόστωσης με νομοθετική ρύθμιση και ενώ γίναμε αποδέκτες πολλών υποσχέσεων δυστυχώς κάτι τέτοιο δεν συνέβη.

Γ. Αναθέσεις Μαθημάτων :

Δυστυχώς τα προβλήματα της εξέλιξης του κλάδου ΠΕ 18.41 πηγάζουν επίσης και από το γεγονός ότι ενώ έχουν παρέλθει σχεδόν δέκα χρόνια από τη σύσταση του ως κλάδος της Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης δεν διαθέτει τις απαραίτητες αναθέσεις μαθημάτων οι οποίες θα δώσουν την ευκαιρία προκειμένου να προκηρυχθούν οργανικές θέσεις για τους εκπαιδευτικούς. Επίσης λόγω έλλειψης οργανικών θέσεων δεν υπάρχει η δυνατότητα για προσλήψεις αναπληρωτών και κυρίως **ο κλάδος δεν εντάσσεται στους διαγωνισμούς του ΑΣΕΠ** άρα οι εκπαιδευτικοί του κλάδου είναι καταδικασμένοι να παραμένουν στάσιμοι υπηρετώντας μόνο ως ωρομίσθιοι.

Αποτελούμε ίσως το μόνο κλάδο που μέχρι και πέρυσι ΔΕΝ διέθετε ούτε ΜΙΑ ανάθεση μαθήματος.

Και πάλι έπειτα από χρόνιους αγώνες επιτύχαμε να δημιουργηθεί ανάθεση και για τον δικό μας κλάδο στο μάθημα «Αισθητική Αγωγή – Θεατρικό Παιχνίδι» το οποίο διδάσκεται στην Γ' τάξη των ΕΠΑΛ στην ειδικότητα Βοηθ. Βρεφονηπιοκόμων, το μάθημα αυτό όμως – όπως συμβαίνει και με το μάθημα της θεατρικής αγωγής στα ολοήμερα – καλούμαστε να το «μοιραζόμαστε» ως πρώτη ανάθεση με τον κλάδο ΠΕ 18.33 Βρεφονηπιοκόμων.

Και σε αυτή την περίπτωση το Υπ. Παιδείας διέπραξε το ίδιο σφάλμα : παρέβλεψε τον κλάδο ΠΕ 18.41 ΔΡΑΜΑΤΙΚΗΣ ΤΕΧΝΗΣ, του οποίου αντικείμενο σπουδών αποτελεί η Δραματική Τέχνη – και όλες οι μορφές τις, μεταξύ αυτών και το Θεατρικό Παιχνίδι – και αντί να αναθέσει σε αυτόν αποκλειστικά και μόνο τη πρώτη ανάθεση στο συγκεκριμένο αντικείμενο προχώρησε σε διπλή ανάθεση δίνοντας το ως πρώτη ανάθεση και στον κλάδο ΠΕ 18.33 Βρεφονηπιοκόμων του οποίου οι σπουδές ουδεμία σχέση έχουν με τη Δραματική Τέχνη και το Θεατρικό Παιχνίδι. Το γεγονός αυτό της διπλής ανάθεσης δεν αποτελεί ευκαιρία απασχόλησης και εξέλιξης του κλάδου μας μια και δεν δίνει την ευκαιρία στους εκπαιδευτικούς του κλάδου μας να απασχοληθούν στην Β/βάθμια εκπαίδευση αφού ούτε

προσλαμβάνονται αλλά ούτε πρόκειται ποτέ να προσληφθούν για τη διδασκαλία του αφού πάντα θα καλύπτονται οι ανάγκες για διδακτικό προσωπικό από τον κλάδο ΠΕ 18.33 του οποίου οι εκπαιδευτικοί υπηρετούν ως μόνιμοι.

Διερωτόμαστε, λοιπόν, εύλογα γιατί εφόσον υφίσταται εξειδικευμένος εκπαιδευτικός κλάδος σχετικά με την Δραματική Τέχνη – το Θέατρο, να μην ανατίθενται σε αυτόν τα μαθήματα που αφορούν στην ειδικότητα του και γιατί πρέπει πάντα να διεκδικούμε τα αυτονόητα;

Θεωρούμε ότι το Υπουργείο Παιδείας θα πρέπει να προχωρήσει στην εξασφάλιση του κλάδου μας αναθέτοντας σε **α' αποκλειστική ανάθεση** του παραπάνω αντικείμενου στο δικό μας κλάδο και προχωρώντας παράλληλα σε νέες αναθέσεις μαθημάτων που θα αφορούν αποκλειστικά στο κλάδο μας και οι οποίες θα δημιουργήσουν τις συνθήκες προκειμένου να έχει ο κλάδος ευκαιρίες εξέλιξης.

Γ1. Διδακτικά Αντικείμενα τα οποία υφίστανται, αφορούν στη Θεατρική Τέχνη αλλά δεν έχουν ανατεθεί στον κλάδο μας :

Τη στιγμή που το Θέατρο υφίσταται εδώ και χρόνια ως αντικείμενο στα σχολεία, οι πλέον αρμόδιοι για τη διδασκαλία του αντιμετωπίζονται ολοένα και περισσότερο ως εκπαιδευτικοί τελευταίας κατηγορίας.

Σήμερα υπάρχουν τουλάχιστον -4- διδακτικά αντικείμενα τα οποία αφορούν στο κλάδο μας και στα οποία θα μπορούσαμε να διδάσκουμε αλλά δυστυχώς το Υπουργείο προτιμά να μας χρησιμοποιεί για την κάλυψη των αναγκών σε ωρομίσθιο προσωπικό σε ένα προαιρετικό αντικείμενο και σε ποσοστό του 1/3 επί των προσλήψεων σε αυτό. Τα αντικείμενα τα οποία επίσης μπορούμε και θα έπρεπε να διδάσκουμε είναι τα εξής :

Πρωτοβάθμια Εκπαίδευση

«ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΑΓΩΓΗ», Τάξεις Ε και ΣΤ.

Τι ισχύει : Εντάσσεται στην αισθητική αγωγή και διδάσκεται προαιρετικά στο πρωινό πρόγραμμα από τους Δασκάλους.

Τι θα μπορούσε να ισχύσει : Α' ανάθεση στον κλάδο ΠΕ 18,41.

Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση

Α' – Β' – Γ' ΤΑΞΕΙΣ ΜΟΥΣΙΚΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ

«ΘΕΑΤΡΟ» – 1 ώρα /τάξη.

Εντάσσεται στα ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ.

Τι ισχύει : Δεν υπάρχει ανάθεση, προσλαμβάνονται ως ωρομίσθιοι κυρίως Θεατρολόγοι του κλάδου ΠΕ 32 μολονότι δεν τίθεται θέμα πρόταξης του συγκεκριμένου κλάδου και σε κάποιες περιπτώσεις ανατίθεται σε Φιλολόγους!!!

Τι θα μπορούσε να ισχύσει : Α' ανάθεση στον κλάδο ΠΕ 18,41.

Α' ΤΑΞΗ ΕΝΙΑΙΟΥ ΛΥΚΕΙΟΥ

«ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΘΕΑΤΡΟΛΟΓΙΑΣ» – 2 ώρες.

Τι ισχύει : Α' ανάθεση ΠΕ 32 ΘΕΑΤΡΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ (Θεατρολόγοι) και Β' ανάθεση ΠΕ 02 – Φιλολόγοι

Τι θα μπορούσε να ισχύσει : Β' ανάθεση στον κλάδο ΠΕ 18,41.

Άλλωστε παρά το θεωρητικό χαρακτήρα του μαθήματος ο κλάδος μας είναι περισσότερος αρμόδιος από τον κλάδο των Φιλολόγων, αφού στο πρόγραμμα σπουδών μας υπάρχουν και θεωρητικά μαθήματα.

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΑ ΣΧΟΛΕΙΑ (Γυμνάσια και Λύκεια)

«ΥΠΟΚΡΙΤΙΚΗ – ΑΥΤΟΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ» και

«ΑΓΩΓΗ ΠΡΟΦΟΡΙΚΟΥ ΛΟΓΟΥ – ΟΡΘΟΦΩΝΙΑ»

Τι ισχύει : Δεν υπάρχει ανάθεση, για την διδασκαλία των αντικειμένων. Προσλαμβάνουν τους Ηθοποιούς ως Έμπειρο-τεχνίτες και μαζί με εμάς και τους Θεατρολόγους του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης. Απασχολούμαστε ως ωρομίσθιοι. Επίσης δεν απαιτείται Παιδαγωγική Επάρκεια και σε όσες περιπτώσεις αυτή υπάρχει δεν λαμβάνεται καθόλου υπόψη.

Τι θα μπορούσε να ισχύσει : Εφόσον υφίσταται ο κλάδος της Β/βάθμιας ΠΕ 18,41 δεν αντιλαμβανόμαστε γιατί δεν προσλαμβάνουν εκπαιδευτικούς από τον Πίνακα και γιατί θα πρέπει να απασχολούμαστε και εκεί ως ωρομίσθιοι από τη στιγμή που καλύπτουμε πάγιες και διαρκείς ανάγκες και θα μπορούσαν να μας τοποθετήσουν σε οργανικές θέσεις.

Επίσης θεωρούμε αδιανόητο για τη διδασκαλία αντικειμένων όπως τα παραπάνω να προσλαμβάνονται Θεατρολόγοι από τη στιγμή που στην Εκπαίδευση υπάρχει κλάδος Δραματικής Τέχνης.

Σχετικά, λοιπόν, με τη διδασκαλία των μαθημάτων **«ΥΠΟΚΡΙΤΙΚΗ – ΑΥΤΟΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ» και «ΑΓΩΓΗ ΠΡΟΦΟΡΙΚΟΥ ΛΟΓΟΥ – ΟΡΘΟΦΩΝΙΑ»** στα Καλλιτεχνικά Σχολεία:

Τελευταία το Υπουργείο Παιδείας δια των Εγκυκλίων των όποιων εξέδωσε για τις προσλήψεις, αποφάσισε να προσλαμβάνει για τη διδασκαλία τους και αποφοίτους του τμήματος Θεάτρου (Θεατρολογίας) του ΑΠΘ, αφαιρώντας το αποκλειστικό δικαίωμα για τη διδασκαλία του από τους Ηθοποιούς και δημιουργώντας με την απόφαση αυτή προηγούμενο για την διεκδίκηση του από τους

Θεατρολόγους. Αυτή η απόφαση βλάπτει πολλαπλώς τα συμφέροντα του ήδη ταλαιπωρημένου και κακοποιημένου κλάδου μας, στερείται παντελώς αιτιολογίας και δεν προβλέπεται ή ορίζεται από κανένα νόμο. Επίσης δεν μπορεί να δικαιολογηθεί από κανένα λόγο δημοσίου ή κοινωνικού συμφέροντος αλλά αντίθετα στρέφεται ενάντια του συμφέροντος των μαθητών να διδάσκονται την Τέχνη του Θεάτρου από εκπαιδευτικούς οι οποίοι διαθέτουν αυξημένα τυπικά και ουσιαστικά προσόντα. Σημειωτέο ότι πρόκειται για Σχολεία Καλλιτεχνικού χαρακτήρα στα οποία δεν αιτιολογείται να διδάσκουν Καλλιτεχνικά Μαθήματα εκπαιδευτικοί οι οποίοι δεν έχουν καμία σχέση με αυτά.

Τα διδακτικά αντικείμενα «ΥΠΟΚΡΙΤΙΚΗ - ΑΥΤΟΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ» και «ΑΓΩΓΗ ΠΡΟΦΟΡΙΚΟΥ ΛΟΓΟΥ – ΟΡΘΟΦΩΝΙΑ» των Καλλιτεχνικών Σχολείων αποτελούν καλλιτεχνικά και πρακτικά – βιωματικά μαθήματα μέσω των οποίων οι μαθητές έρχονται σε επαφή με τη Θεατρική Τέχνη. Δεν αποτελούν θεωρητικά μαθήματα ούτε έχουν ως στόχο την θεωρητική κατάρτιση των μαθητών γύρω από το θεατρικό φαινόμενο αλλά αντίθετα τους προτρέπει και τους οδηγεί προς την πρακτική – βιωματική «εξερεύνηση» αυτής της πανάρχαιας ανθρωπιστικής και παιδαγωγικής Τέχνης. Είναι σαφές ότι ο ρόλος του μαθήματος είναι καθαρά πρακτικός και δημιουργικός και σε καμία περίπτωση ΘΕΩΡΗΤΙΚΟΣ.

Είναι αληθές ότι όλα αυτά τα οποία προαπαιτούνται ως εμπειρία και σπουδή από τον εκπαιδευτικό ο οποίος θα διδάξει τα αντικείμενα αυτά αφορούν αποκλειστικά στη σπουδή των αποφοίτων των Σχολών Δραματικής Τέχνης και μόνο. Όπως προκύπτει και από το Π.Δ. 370/83 (κεφ.23), στις Ανώτερες Σχολές Δραματικής Τέχνης διδάσκεται η Τέχνη του Θεάτρου τόσο σε πρακτικό όσο και σε θεωρητικό επίπεδο. Σύμφωνα με το πρόγραμμα σπουδών των Ανώτερων Σχολών Δραματικής Τέχνης οι σπουδαστές κατά τη διάρκεια των σπουδών τους παρακολουθούν τα εξής υποχρεωτικά πρακτικά και θεωρητικά μαθήματα : Υποκριτική – Αυτοσχεδιασμός, Αγωγή Προφορικού Λόγου (σύστημα αναπνοής, άρθρωση, τοποθέτηση και ανάπτυξη φωνής, κανόνες ορθής προφοράς και απαγγελίας), Κίνηση – Χορός, Μουσική – Τραγούδι, Δραματολογία Ελληνικού και Ξένου Θεάτρου, Ιστορία του Θεάτρου (αρχαίο, μεσαιωνικό, Ελληνικό και ξένο), Ιστορία Λογοτεχνίας, Ιστορία και πρακτική κινηματογράφου (α. Σύντομη ιστορία και στοιχεία αισθητικής και κινηματογραφικής τέχνης, β. Εισαγωγή στην κινηματογραφική υποκριτική), Σκηνογραφία, Ενδυματολογία και Διασκευή προσώπου (Π.Δ. 370/83, κεφ.23).

Θα ήταν τουλάχιστον ατυχές το γεγονός να θεωρήσει ο οποιοσδήποτε τους Ηθοποιούς – εκπαιδευτικούς Δραματικής Τέχνης λιγότερο καταρτισμένους ή έμπειρους στην Θεατρική Τέχνη, συγκριτικά με τους Θεατρολόγους, όταν αυτοί και μόνον αυτοί σπουδάζουν αποκλειστικά τη Θεατρική Τέχνη, όταν αποτελούν αποκλειστικά το καλλιτεχνικό προσωπικό των Θεατρικών Παραστάσεων και όταν αυτοί και μόνον αυτοί γνωρίζουν σε βάθος και βιώνουν καθημερινά στην πράξη όλα εκείνα τα οποία καλούνται να διδάξουν στους μαθητές τους. Θα ήταν ατυχές επίσης το γεγονός να αναθέτει την διδασκαλία των συγκεκριμένων αντικειμένων σε εκπαιδευτικούς των οποίων η κατάρτιση απέχει από τη θεατρική τέχνη αλλά περιορίζεται στη θεωρητική σπουδή όχι της θεατρικής τέχνης αλλά του θεατρικού φαινομένου και της εξελικτικής πορείας και ιστορίας του, καταγράφοντας και μελετώντας τα ρεύματα και τις επιρροές οι οποίες το διαμορφώνουν, τις «σχολές» οι οποίες αναπτύσσονται, τους συγγραφείς και τα

έργα τους, καταγράφοντας, δηλαδή, και μελετώντας την Ιστορική εξέλιξη του θεάτρου.

Άλλωστε το γεγονός ότι οι σπουδές των φοιτητών στις σχολές Θεατρολογίας δεν αφορούν στη σπουδή της Τέχνης του Θεάτρου και ότι σε καμία περίπτωση δεν είναι καλλιτεχνικές σχολές προκύπτει τόσο από το πρόγραμμα σπουδών των συγκεκριμένων σχολών όσο και από τον τρόπο εισαγωγής στις σχολές αυτές. Οι υποψήφιοι φοιτητές των σχολών Θεατρολογίας εισάγονται σε αυτές κατόπιν Πανελληνίων εξετάσεων στα μαθήματα Θεωρητικής Κατεύθυνσης (Αρχαία Ελληνικά, Λατινικά, Νεοελληνική λογοτεχνία και Ιστορία) δίχως να εξετάζονται σε κανένα καλλιτεχνικό αντικείμενο. Από αυτό και μόνο το γεγονός προκύπτει ότι οι σχολές Θεατρολογίας δεν σχετίζονται με την Καλλιτεχνική Εκπαίδευση ή την εξειδίκευση με τη Θεατρική Τέχνη ή με οποιαδήποτε πρακτική μορφή της τέχνης αυτής. Προκειμένου οι πτυχιούχοι των εν λόγω σχολών να θεωρούνται καλλιτέχνες σχετικοί με τη θεατρική Τέχνη θα έπρεπε να μην εισάγονται στις σχολές αυτές μέσω των πανελληνίων εξετάσεων αλλά με ειδικό τρόπο εξετάσεων όπως συμβαίνει με τους Εικαστικούς και τους Ηθοποιούς. Η Σχολή Καλών Τεχνών (εικαστικοί) και οι Δραματικές Σχολές εξαιρούνται από τις Πανελλήνιες και ακολουθούν όμοιο ειδικό σύστημα εξετάσεων εισαγωγής των υποψηφίων οι οποίες διενεργούνται το Σεπτέμβριο εκάστου έτους. Οι σχολές αυτές εξετάζουν τους υποψηφίους φοιτητές σε ειδικά καλλιτεχνικά αντικείμενα (πρακτικά και θεωρητικά) τα οποία σχετίζονται με το καλλιτεχνικό αντικείμενο της κάθε σχολής.

Η φοίτηση στις Ανώτερες Σχολές Δραματικής Τέχνης είναι υποχρεωτική και αυτό αιτιολογείται λόγω της φύσης των σπουδών. Ο φοιτητής για να καταρτιστεί καλλιτεχνικά και να αποκτήσει την απαιτούμενη εμπειρία και γνώση προκειμένου να είναι σε θέση να **ασκήσει ή να διδάξει την Τέχνη του** οφείλει να είναι σε καθημερινή, διαρκή επαφή και τριβή με το καλλιτεχνικό του αντικείμενο και αυτή η βιωματική διαδικασία δεν υποκαθίσταται μέσω των θεωρητικών - ιστορικών αναφορών και των εγχειριδίων.

Καλλιτέχνης – Παιδαγωγός ή Ερμηνευτής δεν νοείται αυτός που δεν είναι σε άμεση επαφή με το καλλιτεχνικό του αντικείμενο το οποίο καλείται να διδάξει ή αυτός που δεν ασκεί τη συγκεκριμένη Τέχνη.

Αντίθετα, στις σχολές Θεατρολογίας η φοίτηση δεν αφορά σε καλλιτεχνικό αντικείμενο, δεν καταρτίζει καλλιτέχνες ή παιδαγωγούς καλλιτεχνικών μαθημάτων παρά μόνο θεωρητικούς του θεατρικού φαινομένου και γι' αυτό το λόγο οι συγκεκριμένες σχολές δεν εξαιρούνται των Πανελληνίων Εξετάσεων μέσω των οποίων εισάγονται και οι φοιτητές όλων ανεξαιρέτως των σχολών Θεωρητικής Κατεύθυνσης. Επειδή το αντικείμενο σπουδών τους δεν αφορά κάποιο καλλιτεχνικό αντικείμενο, δεν προαπαιτείται καμία καλλιτεχνική κλήση, δεν εξετάζονται σε καλλιτεχνικό αντικείμενο, αλλά ούτε και απαιτείται υποχρεωτική παρακολούθηση.

Εύκολα γίνεται αντιληπτό ό,τι οι εκπαιδευτικοί του κλάδου ΠΕ 32 δεν είναι δυνατό να διαθέτουν τα τυπικά και τα ουσιαστικά προσόντα για τη διδασκαλία ενός καθαρά καλλιτεχνικού και πρακτικού αντικειμένου όπως των παραπάνω.

Είθισται παγκοσμίως οι εκπαιδευτικοί των Καλλιτεχνικών μαθημάτων να είναι πρωτίστως οι ίδιοι καλλιτέχνες, οι οποίοι ασκούν την τέχνη την οποία διδάσκουν.

Δεν θα ήταν δυνατό να φανταστεί κανείς για παράδειγμα, και ευτυχώς δεν συμβαίνει, ένα Καθηγητή Ζωγραφικής ο οποίος να μην είναι Ζωγράφος αλλά θεωρητικός ή εκτιμητής έργων τέχνης!!!

Επιπλέον, έπειτα από τους φετινούς διορισμούς σχεδόν -60- θεατρολόγων θεωρούμε ότι είναι πολύ πιθανό να τοποθετηθούν σε μόνιμες θέσεις για τη διδασκαλία των παραπάνω αντικειμένων στα ήδη υπάρχοντα Καλλιτεχνικά Σχολεία της χώρας (ή και σε αυτά τα οποία πρόκειται να δημιουργηθούν στο μέλλον) αποστερώντας σημαντικό αριθμό θέσεων εργασίας από τους εκπαιδευτικούς – ηθοποιούς όταν μάλιστα οι δεύτεροι είναι οι μόνοι που κατέχουν Δίπλωμα Σχολής Καλλιτεχνικής Εκπαίδευσης με εξειδίκευση στη Θεατρική Τέχνη.

Εύλογα, λοιπόν, προκύπτει το ερώτημα **πώς είναι δυνατό το Υπουργείο Παιδείας να παραβλέπει όλα τα παραπάνω και να αναθέτει τη διδασκαλία Καλλιτεχνικών Μαθημάτων σε ένα καθαρά θεωρητικό κλάδο απαξιώνοντας ουσιαστικά τον μόνο κλάδο που είναι αρμόδιος για τη διδασκαλία καλλιτεχνικών μαθημάτων που αφορούν στη Τέχνη του Θεάτρου;**

4. ΑΣΕΠ :

Ο κλάδος μας δεν συμπεριλήφθηκε ποτέ στους διαγωνισμούς του ΑΣΕΠ, ούτε και στον τελευταίο παρά το γεγονός ότι το ζητήσαμε επανειλημμένως. Θεωρούμε ότι θα πρέπει οπωσδήποτε να συμπεριληφθεί στον επόμενο και παράλληλα ότι θα πρέπει να προκηρυχθούν πολλές οργανικές θέσεις. Δύο κυρίως λόγοι κάνουν αυτή την ανάγκη πρωταρχικής σημασίας :

1. Με τη προκήρυξη πολλών οργανικών θέσεων θα αποκατασταθεί η ζημία η οποία προκλήθηκε στους εκπαιδευτικούς του κλάδου κατά την πενταετή πρόταξη των θεατρολόγων. Θα δοθεί, δηλαδή, η ευκαιρία σε όλους αυτούς οι οποίοι θα ήταν ήδη διορισμένοι ή θα διορίζονταν σήμερα, να αποκατασταθούν δίχως να πρέπει να αναμένουν τόσα και άλλα τόσα χρόνια για το διορισμό τους.

2. Με την ένταξη του κλάδου στους διαγωνισμούς του ΑΣΕΠ ο κλάδος θα έχει ίσες ευκαιρίες με τους υπόλοιπους. Επίσης δεν θα υπάρχει ανακολουθία των εξαγγελιών της Υπουργού Παιδείας σύμφωνα με τις οποίες όλες οι προσλήψεις θα πραγματοποιούνται μέσω του ΑΣΕΠ. Σύμφωνα με τις εξαγγελίες αυτές η μη ένταξη του κλάδου στον επόμενο διαγωνισμό του ΑΣΕΠ δεν θεωρούμε ότι θα είναι δυνατό να αιτιολογηθεί με οποιοδήποτε τρόπο.

Σχετικά, όμως, με το **θέμα του ΑΣΕΠ και τις προσλήψεις** θα πρέπει να τονιστεί ότι τίθεται μείζον θέμα έπειτα από τις πρόσφατες ανακοινώσεις της Υπουργού Παιδείας. Το θέμα το οποίο εγείρεται συνδέεται άμεσα με τον αποκλεισμό των εκπαιδευτικών του κλάδου μας από διαγωνισμούς αυτούς. Στους πίνακες του κλάδου ΠΕ 18.41 δεν υπάρχουν εκπαιδευτικοί επιτυγχόντες στον ΑΣΕΠ **γιατί απλά ποτέ δεν έγινε δεκτό το αίτημα μας για να συμπεριληφθούμε σε αυτόν.**

Τι γίνεται λοιπόν με όλους εμάς;

Σύμφωνα με όσα ανακοίνωσε η Υπ. Παιδείας οι ανάγκες για θέσεις αναπληρωτών και ωρομισθίων θα καλύπτονται από πίνακα ο οποίος θα καταρτίζεται με τους επιτυχόντες του ΑΣΕΠ, αυτό δηλ. σημαίνει ότι οι εκπαιδευτικοί οι οποίοι θα προσλαμβάνονται είτε ως αναπληρωτές είτε ως ωρομίσθιοι θα πρέπει να είναι επιτυχόντες στον ΑΣΕΠ.

Πώς μπορεί αυτό να ισχύσει για το δικό μας κλάδο από τη στιγμή που το ίδιο το Υπουργείο μας απέκλειε από τους διαγωνισμούς;

Θεωρούμε ότι θα πρέπει να υπάρξει ειδική ρύθμιση για τους εκπαιδευτικούς του δικού μας κλάδου οι οποίοι βρέθηκαν σε αυτή τη θέση χωρίς να φέρουν εύθυνη οι ίδιοι. Ελπίζουμε πραγματικά ότι θα υπάρξει μέριμνα από τη νέα πολιτική ηγεσία και ότι δεν θα χρειαστεί εκ νέου να διεκδικήσουν το δικαίωμα τους να εργάζονται στην εκπαίδευση.

Από τα παραπάνω γίνεται αντιληπτό ότι οι εκπαιδευτικοί του κλάδου μας, δεν είναι δυνατόν να εξακολουθούν να βιώνουν την ανασφάλεια αν θα έχουν τη δυνατότητα να διδάσκουν το αντικείμενο τους, να εργαστούν και αν θα μπορούν να εξασφαλίσουν τα απαιτούμενα μόρια προϋπηρεσίας ώστε στο μέλλον να διοριστούν όπως όλοι οι συνάδελφοι τους από τους λοιπούς εκπαιδευτικούς κλάδους. Θεωρούμε ότι θα πρέπει να εκλείψουν τα φαινόμενα της ανάθεσης των αντικειμένων που αφορούν στη Θεατρική Τέχνη, κυρίως όταν αυτά είναι καλλιτεχνικής και πρακτικής φύσης, σε άλλους κλάδους οι οποίοι μάλιστα δεν σχετίζονται με τη τέχνη αυτή ή έχουν αποκτήσει μια εξ αγχιστείας σχέση (αν μπορεί να χαρακτηριστεί έστω και έτσι) μέσα από άτυπες μορφές εκπαίδευσης όπως τα σεμινάρια.

Θεωρούμε ότι έφτασε η ώρα το Υπ. Παιδείας να αποφασίσει και να μεριμνήσει ουσιαστικά για το μέλλον του κλάδου μας. Για το μέλλον ενός κλάδου τον οποίο αντιμετωπίζει επί σειρά ετών ως κλάδο τελευταίας κατηγορίας μη δίνοντας του όπως προαναφέρουμε τις ευκαιρίες εξέλιξης που δίδονται σε άλλους κλάδους. Οι εκπαιδευτικοί του κλάδου ΠΕ 18.41- για τους οποίους προς το παρόν υφίστανται μόνο κοινές υποχρεώσεις σε σχέση με τους συναδέλφους τους των άλλων κλάδων- θεωρούμε ότι έχουν και ίσα δικαιώματα.

Δεν είναι δυνατόν να υφιστάμεθα στην εκπαίδευση τόσα πολλά χρόνια και τη στιγμή που για άλλους κλάδους πραγματοποιούνται προσλήψεις, δημιουργούνται οργανικές θέσεις, αναθέσεις μαθημάτων και οι εκπαιδευτικοί τους έχουν τη δυνατότητα να προσλαμβάνονται ως αναπληρωτές επιταχύνοντας το χρόνο αναμονής του διορισμού τους, για τον δικό μας κλάδο να μην προχωράει σε αντίστοιχες ρυθμίσεις τη στιγμή που υπάρχουν αντικείμενα τα οποία αφορούν στο κλάδο, αλλά να τον τοποθετεί στο περιθώριο μη αναγνωρίζοντας του ουσιαστικά το δικαίωμα να διδάσκουν οι εκπαιδευτικοί του το Θέατρο στα Σχολεία, δικαίωμα επαγγελματικό το οποίο ορίζεται με σαφήνεια και από το νόμο.

Προς αυτή την κατεύθυνση θεωρούμε ότι θα ήταν ορθό να προκηρυχθούν άμεσα οργανικές θέσεις και θέσεις αναπληρωτών, να πραγματοποιηθούν μαζικοί διορισμοί των εκπαιδευτικών του κλάδου μας στην Α/βάθμια και στην Β/βάθμια (έτσι θα αποκατασταθεί και η αδικία την οποία βίωσαν οι εκπαιδευτικοί του κλάδου οι

οποίοι επί πέντε έτη βρέθηκαν εκτός υπηρεσίας χάνοντας μόρια προϋπηρεσίας τα οποία σήμερα θα τους παρείχαν το δικαίωμα να διοριστούν), να ενταχθεί ο κλάδος στους διαγωνισμούς τους ΑΣΕΠ και να υπάρξει ειδική ρύθμιση για το δικό μας κλάδο μέχρις ότου να ενταχθεί στον ΑΣΕΠ εάν εφαρμοστεί ο νέος τρόπος πρόσληψης τον οποίο προτείνει η πολιτική ηγεσία του Υπουργείου, να δημιουργηθούν νέες αναθέσεις μαθημάτων Θεατρικής Παιδείας σε όλες τις βαθμίδες της εκπαίδευσης και κυρίως στα Γυμνάσια από τα οποία απουσιάζει εντελώς η ΔΡΑΜΑΤΙΚΗ ΤΕΧΝΗ η οποία διαθέτει αποκλειστικά όλα τα παιδαγωγικά χαρακτηριστικά που απαιτεί η σύγχρονη παιδαγωγική επιστήμη σε σχέση με τη δημιουργική – βιωματική μάθηση. (σημαντική ευκαιρία για να πραγματοποιηθεί αυτή η πρόταση αποτελεί η εφαρμογή της πολυσυζητημένης «ΖΩΝΗΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ» στα ολοήμερα Γυμνάσια).

Ελπίζοντας ότι θα σταθείτε με ευαισθησία απέναντι στα προβλήματα μας και ότι θα συμβάλετε τα μέγιστα για την ικανοποίηση των δίκαιων αιτημάτων μας σας ευχαριστούμε θερμά εκ των προτέρων και σας ενημερώνουμε ότι είμαστε στη διάθεση σας για περισσότερες διευκρινήσεις σε τακτή ημερομηνία που θα ορίσετε.